

kunde jeg have ønsket, at man i Stedet for Grundtakst havde sat Ordet „Grundværdiskat“, fordi jeg tror, at man i kommunal Henseende vilde have været tjent dermed. Paa Frederiksberg har altsaa et stort Mindretal indenfor Kommunalbestyrelsen ønsket, at man skulde gaa til en Grundværdistigningsskat, samtidig med at man afløste disse gamle Skatter, men selv om man nu ikke vilde gaa saa vidt, er det dog formentlig et beskedent Ønske, der er fremsat af Mindretallet, og det burde i alt Fald tages op til Drøftelse under dette Lovforslags Behandling, saa meget mere som Forholdet i Virkeligheden er det, at der i den gamle Lov er gjort et Tilløb til en Grundværdistigningsskat. Jeg skal i saa Henseende henvise til Lovforslagets Bemærkninger. I øvrigt har allerede det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Hvidberg), som omtalte Spørgsmaalet, gjort opmærksom paa, at man i Virkeligheden paa Frederiksberg har foretaget en Klassificering af Jorden, ganske vist en ejendommelig Klassificering, idet man har brugt selve Benyttelsen af Jorden til Grundlag for Ansættelsen af Værdien af Jorden. Det forekommer mig, at det er en meningsløs Værdimaaler, og at man havde gjort rettest i at lade selve Jordens Pris være Værdimaaler for Jordens Værdi. Man har altsaa paa Frederiksberg haft et Tilløb til Grundværdistigningsskat, idet man, som fremført af det ærede Medlem, der først havde Ordet, har ansat en Td. Land, som blev brugt til Dyrkning eller Græsning, til 1,200 Kr., medens man havde en Klasse, der var ansat til 2,400 Kr., og endelig en til 10,000 Kr. Maa jeg samtidig gøre opmærksom paa, at der paa samme Maade i Bemærkningerne henpeges paa, at Værdien ansættes klassevis for visse Strækninger, og saa har man gjort en Forskel af 1 pCt. mellem hver Klasse. Forholdet er altsaa i Virkeligheden dette, at der i den gamle Lov indeholdtes et Tilløb til en Grundværdistigningsskat, og det forekommer mig dog, at det er højst urigtigt fuldstændig at lade dette ude af Betragtning ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, saa meget mere som det forekommer mig, at det, der her er Tale om, at gaa over til Ejendomsskyld som Grundlag for Beskatningen, i Virkeligheden er meget lidet rationelt. Det forekommer mig, at selv om man virkelig vil gaa ind paa at beskatte baade Grundene og Bygningerne paa disse Grunde, saa er det i Virkeligheden Sammenblanding af disse to Ting, man her foreslaar, hvilket er fuldkommen urigtigt og i hvert Fald principielt

et meget uheldigt Forhold. Det er jo nemlig en Kendsgerning, at naar der er Tale om en Grundværdi, bestemmes den jo for en væsentlig Del — ja jeg kan gerne sige, saa staa den i Virkeligheden som et direkte Udtryk for de Foranstaltninger, som foretages af en Kommune eller i statslig Henseende. Jeg skal blot nævne saadanne Ting som Kloakanlæg, Belysning, Brolægning eller Asfaltering eller i statslig Henseende Anlæg af Jernbaner, Havne o. s. v. Den Værdi, som fremkommer ved disse Grunde, fremkommer i Virkeligheden i Kraft af de Foranstaltninger, som enten foretages fra Kommunens eller fra Statens Side. Men noget helt andet er i Virkeligheden Tilfældet med Bygninger. En Bygnings Værdi er aldeles ikke afhængig af Grunden. En Bygnings Værdi er, om jeg saa maa sige, den samme, hvad enten Bygningen er i København eller paa Frederiksberg eller i Odense. De Svingninger, der fremkommer, angaar jo Grundene, og derfor forekommer det mig, at det vilde have været rigtigt at tage dette Forhold i Betragtning. Det, man foreslaar, er altsaa at gaa bort fra disse gamle Grundskatter, som efter min Mening indeholdt Spiren i sig til en Grundværdiskat, ganske vist, som jeg nævnede før, med den ejendommelige Værdimaaler. Men samtidig med, at man kræver en Afløsning af disse Skatter, kræver man en Fiksering af selve Grundskatterne, og det ligger da nær at spørge: Hvad betyder nu dette? Naar jeg skulde udtrykke det kort, forekommer det mig, at det betyder hverken mer eller mindre i det lange Løb end en Milliongave til de Grundejere, som tilfældig bor paa Frederiksberg. Der er allerede, særlig af det ærede kongevalgte Medlem, der sidst havde Ordet (Enevold Sørensen), gjort opmærksom paa, at disse Mennesker høstede en ganske overordentlig Fordel derved. Jeg forstod den ærede Ordfører, som først havde Ordet (Hvidberg), saaledes, at han mente, at det gjaldt om at skabe et stabilt Forhold for Ejendommene. Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører forstaaer dermed. Hvis Forholdet er det, at man ønsker, om jeg saa maa sige, at opretholde Status quo, hvad Beskatningen angaar, saa forstaaer jeg det. Men det vilde dog være inkonsekvent at forlange noget saadant paa Beskatningsområdet, dersom man ikke samtidig i nogen Grad forlangte en Opretholdelse af Status quo, hvad Værdien angaar. Men noget saadant er vel ikke den ærede Ordførers Mening, og det har ganske sikkert heller ikke været Kommunalbestyrelsens Flertals Mening. Grundejerne ønsker ganske